

LATINA PRO NĚMČINÁŘE – HODINA VIII. INFINITIVY FUTURA

Infinitiv patří společně s participií, supinem, gerundivem a gerundiem mezi tzv. **jmenné tvary** sloves. V latině rozeznáváme šest druhů infinitivů:

	aktivum	pasivum
prézens	<i>laudā –re</i> chválit/ že chválím...	<i>laudā –rī</i> být chválen/ že jsem chválen...
perfektum	<i>laudāv –isse</i> že jsem pochválil...	<i>laudāt –um/ –ōs esse</i> že jsem byl pochválen...
futurum	<i>laudāt –ūrum/ –ūrōs esse</i> že budu chválit...	<i>laudāt –um īrī (neměnné-vytvořeno ze supina!!!)</i> že budu (po)chválen...

Infinitiv ve funkci nominální se vyskytuje jako podmět, předmět či jmenná část přísudku:

<i>Minime irasci decet.</i> (Sal.)	Nesluší se hněvat. (podmět)
<i>Pulchrum est bene facere rei publicae.</i> (Sal.)	Je krásné prospívat státu. (podmět)
<i>Caesar bellum cum Germanis gerere constituit.</i> (Caes.)	Caesar se rozhodl vést válku s Germány. (předmět)
<i>Vivere, Lucili, militare est.</i> (Sen.)	Žít znamená bojovat, Lucilie. (jmenná část přísudku)

Polovětné, nebo též infinitivní vazby, nahrazují vedlejší věty předmětné či podmětné. V češtině jim často odpovídá vedlejší věta se spojkou *že* nebo *aby*. Jsou dvojího typu – akuzativ s infinitivem a nominativ s infinitivem.

EXERCITIONES:

I. Převeďte na vazbu akuzativu s infinitivem a doplňte vhodné řídicí sloveso podle vzoru:

Librum leges. *Video te librum lecturum esee.*

Filius a patre amator et amabitur.

Bene respondebitis.

Librum scriptura sum.

Discipulus laudabitur.

Epistulae mittentur.

II. Následující věty v přímé řeči převeďte na řeč nepřímou:

Respondet: „Illum numquam vidi.“

Statuimus: „Cras proficiscemur.“

Promitto: „Omnia dicam.“

Dicet: „Romae mansi.“

Minatur: „Ille punietur.“

Gaudete: „Ego valeo.“

III. Přeložte:

“Adhuc es caelebs, amice, etsi quinquaginta annos natus es?”

“Eheu, me miserum, ita est.”

“Cur?”

“Quia cum iunior essem, iuravi me numquam uxorem esse ducturum nisi perfectissimam.”

“Et talem non invenisti!”

“Inveni, sed et ipsa iuraverat se viro numquam nupturam nisi perfectissimo!”

caelebs, libis – svobodný, neženatý; etsi – ačkoliv; uxorem ducere – oženit se; nubo, ere, psi, ptum + dat. – provdat se

IV. Přeložte a všimněte si času infinitivů:

1. Crudelius est quam mori semper mortem timere. (Sen.)

2. Spero me Athenis fore mense Septembri. (Cic.)

3. Fuit fama Themistoclem venenum sua sponte sumpsisse. (Nep.)

4. Cincinnato nuntiatum est dictatorem eum esse factum. (Cic.)

5. Veientes minabantur se Romam oppugnatos esse. (Liv.)

6. Tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? (Cic.)

7. Sic enim volo te tibi persuaderi, mihi neminem cariorem te esse. (Cic.)